

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Zł., w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Zł., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,06 Zł., wprost na pocztę lub u listowego kwartalnie 6,48 Zł., miesięcznie 2,16 Zł., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 Zł., do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 15 fr., (z wysyłką co drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 shil., do Stanów Zjedn. 50 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Zw. Spół. Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz. Konto czeków: Gdańsk nr 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 groszy, w dziale reklamowym na stronie 1-3 tam, przed tekstem 90 groszy, wśród tekstu 50 groszy, za tekstem 40 gr dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam. w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 8-lam. przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50%, nadwyżki dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 procent nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne — Administracja nie przejmując odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

✧ ✧ ✧ Rękopisów nadesłanych nie zwraca się ✧ ✧ ✧

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, wtorek, dnia 31-gó marca 1925.

Telefon nr. 50 i 51.

Bagiński zabity -- Wieczorkiewicz śmiertelnie ranny.

Zabił, gdyż uważał ich za zdrajców ojczyzny. — Nie wolno jednostce, choćby z najpatriotyczniejszych pobudek wykonywać samosądu.

Warszawa, 30. 3. (Tel. własny). Wczoraj o godz. 3 popołudniu, kiedy pociąg, wiozący Bagińskiego i Wieczorkiewicza, którzy mieli być wymienieni za polskich więźniów w Bolszewji ks. Usaka i p. Lasiewicza minął polską graniczną stacją Stołpcę i zbliżył się do sowieckiej stacji Kotosowo, w wagonie Bagińskiego i Wieczorkiewicza znajdowała się eskorta wojskowa i policyjna, władze administracyjne i sądowe. W pewnej chwili jeden z deportujących policjantów Muraszko dobył rewolweru i wystrzelił do więźniów. Skutkiem strzałów Bagiński padł na miejscu trupem, a Wieczorkiewicz śmiertelnie został ranny. Muraszko dał się natychmiast aresztować, a oddając rewolwer, oświadczył:

— Zabiłem zdrajców. Sadzę, że spełniłem czyn patriotyczny. Potem zajął pociąg cofnięto do Stołpców.

Warszawa, 30. 3. (Tel. własny.) W Min. Spraw Wewnętrznych odbywają się dziś przed południem ważne obrady, pozostające w związku z wczorajszymi zajściami.

Wiadomość o tym wypadku wywarła ogromne wrażenie w całym kraju. Sam fakt sprawy Bagińskiego i Wieczorkiewicza przedstawia się następująco:

Bagiński i Wieczorkiewicz, b. oficerowie wojsk polskich, zostali skazani na śmierć za udział w spiskach komunistycznych i akcji wysadzenia w powietrze zabudowań wojskowych. Prez. Rzeczypospolitej w drodze la-

ski zmienił karę śmierci Bagińskiemu na dożywotne więzienie, a Wieczorkiewiczowi na 15 lat więzienia. Na mocy traktatu ryskiego jest możliwa wymiana więźniów politycznych. Rząd skorzystał z tego i zgodził się na wymianę, wydając Wieczorkiewicza i Bagińskiego Rosji, w zamian za dwóch Polaków. Zapanowało zrozumiałe zresztą rozgoryczenie, że oto dwóch młodych i zdrowych ludzi, śmiertelnych wrogów Polski, wymieniono na dwóch mogących szkodzić ludzi. — Wobec faktu nie dojącego się zaprzeczyć czynu samowolnego, trzeba zająć stanowisko potępiające. W Polsce, jako w Państwie na praworządności opartem, nie wolno jednostce urządzić wymiaru sprawiedliwości, choćby z pobudek najpatriotyczniejszych i najszlachetniejszych.

Władze zarządziły natychmiastowe śledztwo i badanie. Jakiegokolwiek będą wyniki tego badania, trzeba się zgodzić na jedno. Zrozumieć można uczucie oburzenia, łagodzące fakt zabójstwa, ale nie można zgodzić się na samosąd, który pozostawiony sam sobie, może państwo przywieść do anarchii. Przeciw choćby najszlachetniejszych pobudek i z najgorętszego patriotyzmu wypływającemu występki wystąpić trzeba, z całą stanowczością, zwracając uwagę, że Polska może ostać tylko jako praworządne państwo i że czynem swoim zabójca narazi Polskę na opinie zagranicą, że w Polsce praworządność na kruchych spoczywa nogach.

Kongres Chrześcijańskiej Demokracji.

Warszawa, 30. 3. (AW). Rada Naczelna Chrz. Demokracji, która obradowała wczoraj, postanowiła zwo-

łać kongres stronnictwa na Zielone Świątki. Dzisiaj odbędzie się dalszy ciąg obrad.

Dookoła paktu bezpieczeństwa.

Wyjaśnienie półurzędowego biura Wolffa. — Wymiana zdań między Paryżem, Warszawą i Pragą.

Berlin, 28. 3. (Pat.) Biuro Wolffa donosi: Wiadomość dzienników o nowym memoriale rządu niemieckiego w sprawie bezpieczeństwa są nieścisłe. Żadnemu rządowi państw sprzymierzonych nie przedłożono nowego memoriału niemieckiego; rząd niemiecki nie zamierza zresztą uczynić nic podobnego.

Paryż, 29. 3. (Pat.) Komisja spraw zagranicznych izby deputowanych uchwaliła wysłać do Herriota delegację, złożoną z Brianda, Loucheura, Paul Boncoura, Milhauda, Lautiera, która ma wczwąć Herriota, aby nie zawierał z Niemcami żadnego paktu dopóki Niemcy nie wstąpią na zwykłych warunkach do Ligi Narodów. Komisja powziela uchwałę jednomyślnie.

Paryż, 29. 3. (Pat.) „Matin“ donosi, że między Paryżem, Warszawą i Pragą toczy się niustanna wymiana zdań, celem zawarcia porozumienia co do projektu paktu, który należałoby wysunąć wobec Niemiec a który w dalszym ciągu miałby doprowadzić do zawarcia powszechnego paktu bezpieczeństwa.

Wymiana zdań dowodzi, że rządy paryski, warszawski praski są już na drodze do bliższego porozumienia.

Praga, 29. 3. (Pat.) Według „Prager Presse“ rząd francuski nie otrzymał dotychczas jeszcze odpowiedzi z Rzymu, Brukseli, Warszawy i Pragi na swoje zapytania dotyczące paktu bezpieczeństwa. Skoro Francja będzie w posiadaniu tych odpowiedzi wysła bezpośrednio do Niemiec notę i zażąda wyjaśnień dotyczących rozmaitych punktów memoriału niemieckiego.

Paryż, 29. 3. (Pat.) Jak donosi „Petit Parisien“, Herriot wraz ze swoimi najbliższymi współpracownikami na Quai d'Orsay opracowuje obecnie odpowiedź Francji na propozycje niemieckie, albowiem wbrew przypuszczeniom dotychczas wypowiadany okazuje się, że jeden tylko rząd francuski otrzymał z Berlina dokument, zajmujący treść propozycji, które w innych stolicach sprzymierzonych poczynione zostały tylko w formie ustnej.

Herriot o paktcie bezpieczeństwa.

Rząd francuski nie dopuści nigdy zawarcia paktu, który mógłby naruszać prawa jej sprzymierzeńców. — Przystąpienie Niemiec do Ligi Narodów.

Paryż, 28. 3. (Pat.) Herriot oświadczył na posiedzeniu senackiej komisji spraw zagranicznych, iż wszystkie wysunięte przez prasę hipotezy w sprawie zobowiązań rzekomo już przyjętych przez Francję są zupełnie niezgodne z prawdą. W obecnej chwili prowadzona jest wymiana zdań między poszczególnymi państwami. Rząd francuski rozważa jaknajtroskliwiej wysunięte zagadnienia i lecz nie dopuści, by nigdy myśli zawarcia takiego paktu bezpieczeństwa, który mógłby zbliżyć lub zdaleka naruszać prawa jej sprzymierzeńców bez zgody tych ostatnich.

Co się tyczy Polski, to nikt nigdy nie myślał o tem, aby zaprzeczyć mocy obowiązującej terytorialnego stanu posiadania Polski lub choćby tylko czynić przedmiotem dyskusji ustalone traktatem wersalskim granice Polski. Wszelki nowy pakt

mogłby stać się jedynie uzupełnieniem obowiązujących obecnie postanowień traktatowych w razie, gdyby Polska uznała, iż uzupełnienie to jest pożądane dla jej bezpieczeństwa.

Przystąpienie Niemiec do Ligi Narodów mówił dalej Herriot — pozostaje nadal wstępnym i zasadniczym warunkiem wszelkiego ostatecznego układu. Nie przyjmując żadnych zobowiązań ani nie udzielając jakiegokolwiek obietnicy, Francja, wierząc idealom francuskim skłonna jest rozpatrywać każdą formułę, mogącą przyczynić się do zapewnienia trwałego pokoju w Europie przy równoczesnym, całkowitem poszanowaniu traktatów. Francja spotyka się u sprzymierzonych ze poglądami, odpowiadającymi jej własnym poglądom oraz otrzymującą zapewnienia współpracy, która kontynuować będzie dzieło dokonywane dotychczas.

OGOLNE ZEBRANIE

Chrześć. Zjednoczenia Zawodowego

odbędzie się w **środe**, dnia **1 kwietnia** o godz. **6-tej** wiecz. na sali **Hotel Warszawski** przy ul. **Józefa Wybickiego**. Na porządku obrad:

Sprawozdanie z odbytej konferencji zarobkowej z dnia 28. III. br. w Toruniu.

O liczny udział robotników, rzemieślników i t. d. prosi
Zarząd Kartelu.

Angielska polityka przeciw Polsce.

Ostatnie słowa przemówienia Chamberlaina w Izbie Gmin w dniu 23 bm. (p. „Głos Pom.“ nr. 71) były: „Zależy od Imperjum Brytyjskiego, aby nie było wojny. Słusznie tak powiedział p. Austen Chamberlain, gdyż naprawdę zależy od Anglii, czy będzie wojna. Niestety, ostatnie przemówienia zarówno Chamberlaina jak i Baldwin'a, a przedewszystkiem L. George'a, wskazują wyraźnie na to, że Anglia nie bardzo dba o pokój. Kontynuowanie polityki obecnej rządu angielskiego prowadzić musi do tego, że w Europie wybuchnie przedzie czy później pożar.

Rząd angielski bowiem zajął na posiedzeniu w Izbie Gmin z dnia 23 bm. publicznie stanowisko akcentujące propozycje niemieckie w sprawie paktu bezpieczeństwa jako podstawę do dyskusji. Znaczy to więc, że rząd angielski nie sprzeciwia się ewtl. rewizji granic polsko-niemieckich.

Mowa Chamberlaina podana była przez nas zaraz po wygłoszeniu jej w Izbie Gmin. Według pism angielskich dziś podać możemy treść przemówienia Lloyd'a George'a podczas dyskusji w Izbie Gmin. W mowie tej, witanej oklaskami, Lloyd George atakował tak gwałtownie Polskę, że p. Chamberlain widział się zmuszony przerwać mowę. Posłuchajmy tedy, co mówi Lloyd George.

Zaznaczył on na wstępie, że protokół genewski był właśnie zbrojną konwencją w kierunku zachowania status quo, lecz niema rzeczy, mogącej łatwiej wywołać wojnę, niż to właśnie dążenie. Ale żadne z państw, podpisanych na protokole, nie było skłonne do oddania sprawy swych granic arbitrażowi; nawet Czechosłowacja, która w uchwaleniu protokołu brała czynny bardzo udział, nie byłaby do tego skłonna.

Najgorszy jednak ze wszystkich wypadków — to Polska. Była ona rozgniewana, że W. Brytania nie ratyfikowała protokołu. Polska rości pretensje do moralnego triumfu. Alzacja i Lotaryngia wywołała wojnę w Europie. Polska ma pięć Alzacji i Lotaryngii: Galicję Wschodnią, Białoruś, Wilno, korytarz i Śląsk Górny.

Teraz chce ona dość szóstą — Gdańsk. Czyżby Polska chciała przekazać tę sprawę? Realnym niebezpieczeństwem dla pokoju europejskiego jest fakt, że z 27 milionów ludności w Polsce, 9 milionów trzyma się tylko przy pomocy oręża, większość ich wbrew protestom Ligi Narodów i Rady najwyższej.

Czy ktokolwiek wyobraża sobie, że mogłoby to być uznane przez Rosję i Niemcy, gdyby te wróciły do potęgi? Gdyby ten moment przyszedł, jaka byłaby nasza pozycja?

Lloyd George wyraża nadzieję, że cokolwiek mogłoby się zdarzyć na drodze arbitrażu, Anglia nie poszłaby tą drogą w sprawie tych podminowanych traktatów w Europie wschodniej na zaakceptowanie tych aneksji.

Lloyd George był zadowolony, że minister spraw zagranicznych przychylnie przyjął niemiecką propozycję paktu pięciu. Niemcy, tak przynajmniej Lloyd George to zrozumiał, były skłonne uznać status quo na zachodzie, chociaż niewątpliwie spodziewały się od Ligi Narodów poddania rewizji tych niesprawiedliwości, jakie wyrzeczono na jej granicach wschodnich. Ma on szczerą nadzieję, iż rząd brytyjski pomoże do rozwiązania tej sprawy.

Nie był on nieprzyjazny ogólnemu paktowi, dowodem bardzo dobre poczynania w tym kierunku i ofiar-

ność w kierunku ogólnego układu. Napewno Liga Narodów nie wylączy umów między dwoma czy trzema narodami.

To też Lloyd George poważnie liczy na to, iż rząd brytyjski obejmie kierownictwo w akcji doprowadzenia do ogólnego traktatu arbitrażowego.

Decyzja w sprawie G. Śląska poderwała bardzo znacznie zaufanie do Ligi Narodów; metoda, którą ona stosowała, stworzyła głęboką nieufność w Niemczech i w Rosji. Pierwszą rzeczą dla przywrócenia zaufania do trybunału Ligi byłby traktat arbitrażowy i udział także St. Zjednoczonych...

Czy na takie ataki rząd polski może nadal milczeć? Słowa Lloyd George'a niezawodnie wywołają wielkie wzburzenie wśród wszystkich warstw ludności polskiej. Naród polski domaga się musi od rządu swego, by natychmiast jak najenergiczniej zaprotestował w Londynie przeciwko tego rodzaju wyrażaniu się o Polsce, jakiego użył b. premier angielski Lloyd George.

Jeżeli Anglii potrzebne są Niemcy do jej interesów, to Polska przecież nie sprzeciwi się żadnemu traktatowi anglo-niemieckiemu. Jeżeli jednakże traktat taki ma być ułożony kosztem Polski, niechaj rząd angielski wie, że cały naród polski będzie stał w obronie swoich praw. O żadnej dyskusji co do naszych granic nie może być mowy, ktoby nas chciał skrzywdzić, źleby na tem wyszedł.

Polityka Anglii nie kieruje się miłością pokoju, plan Chamberlaina oznacza raczej maczenie pokoju jak słuszenie zaznaczyło jedno z pism francuskich.

Poznań, 30. 3. Według „Kur. Poznań“, rząd angielski przygotowany jest na interwencję Rządu Polskiego przez posła w Londynie z protestem przeciwko tego rodzaju wyrażaniu się o Polsce, jakiego użył b. premier angielski i leader liberałów. Demarche rządu polskiego w Foreign Office spodziewany jest tembardziej, iż pos. Skirmunt wyraził już miu. Chamberlainowi w prywatnej rozmowie swoje uwagi i oburzenie z powodu treści przemówienia Lloyd George'a.

Moskwa, 28. 3. (PAT). „Ekonomicznoscia Ziżn“, ogłosiła odpowiedź Lloyd George'owi na napaści na Polskę. Autor Jur stwierdza, że Anglija i sam Lloyd George są największymi wrogami pokoju w Europie.

W przededniu strajku rolnego na Pomorzu.

Ciężkie chmury zawisły nad życiem gospodarczym Pomorza. W momencie najważniejszym dla rolnictwa, w przededniu siewów wiosennych i uprawy roli związek zawodowych robotników rolnych zapowiada strajk generalny w województwie poznańskim, pomorskim i znacznej części Kongresówki.

Z dniem 30 marca mają utknąć wszelkie prace rolne na martwym polu.

Skowronek, ten przyjaciel rolnika, naprózno będzie go wywoływał swym szczebiotem do wyruszenia z plugiem w pole. Nieuprawiona ziemia będzie stała odłogiem i porośnie chwastami.

Zaiste niewesołe perspektywy zapowiadają nam pierwsze zwiastuny wiosny.

Strajk rolny dla normalnie myślącego człowieka jest nie do pomyslenia, czemś co obraża naturalny instynkt człowieka. Ostatecznie można się zgodzić na to, aby robotnicy zatrudnieni w przemyśle wywalczali sobie na drodze strajku, kosztem nielicznej grupy fabrykantów, lepsze warunki bytu.

Ale w rolnictwie dzieje się to ze stratą całego społeczeństwa. Tego ziarna rzuconego w błoto w czasie strajku z 1920 r. w woj. poznańskim, nikt nam już nie wróci. Czas stracony na strajk na wiosnę, o ile strajk ten dojdzie do skutku również żadną miarą naprawić się nie da, lecz owszem przyczynić się może do znacznego zmniejszenia wydajności pól w morga, co oczywiście odczuje nie tylko robotnik rolny i jego pracodawca ale przedewszystkiem całe społeczeństwo.

Jeżeli hutnicy w hutach śląskich zastrejkują na przeciąg czasu kilku tygodni, to stratę tą po części można nadrobić w innych miesiącach. W rolnictwie jest to niemożliwe, nie można bowiem przestawić pół roku. Człowiek jest tu za bardzo uzależniony od czynnika przyrody. Jeżeli każdy strajk w rolnictwie cały kraj odzwiera bardzo boleśnie przez zmniejszenie się tego kwantum, które zjemia z siebie wydając, to jest zupełnie uzasadnione, żeby całe społeczeństwo pilnie zwracało uwagę na to, co się dzieje w tej gałęzi wytwórczości.

Młostom wcale się nie uśmiecha ewentualna drożyzna chleba z tej racji, że panowie producenci rolni raczyli się poróżnić z robotnikami folwarcznymi. Jeżeli te dwa wrogi sobie obozy nie potrafią znaleźć drogi do porozumienia — musi się znaleźć ktoś taki, który sprawę zarobków pracobiorców sprawiedliwie i skrupulatnie rozwiąże. Tą trzecią osobą w zatargach rolnych są nadzwyczajne komisje rozjemcze, wyroki tej instytucji powinienn być wiążące dla obydwu stron, gdyż tylko w ten sposób można się uchronić przed największym złem — strajkiem rolnym. Nawet gdyby wyrok taki w pewnej mierze naruszył interesy jednej lub drugiej strony, to w każdym razie będzie to mniejsze zło, niż naruszenie interesów całego społeczeństwa.

Dotychczasowy charakter nadzwyczajnych komisji rozjemczych w polskim rolnictwie ma charakter wiążący jedynie w dziedzinie moralności. Znakomita część społeczeństwa napewno jest zdania, że wyrokowi Kom. Rozjemczej muszą się poddać obie strony.

W praktyce rzeczywistość w większości wypadków spory w rolnictwie zatłuwane były na drodze orzecznictwa wyposażonego w presję moralną, niestety nie zawsze; mamy już bowiem poza sobą najejeden strajk rolny. Gdyby zapowiedziany strajk generalny doszedł do skutku i trwał dłuższy czas, społeczeństwo wtedy absolutnie nie mogłoby ograniczyć się do roli biernego

Dotychczasowe wyniki wyborów prezydenta Rzeszy.

Agitacja wyborcza była bardzo ożywiona. — Udział w wyborach był znacznie mniejszy niż w czasie wyborów grudniowych. — Kandydat nacjonalistów Jarres otrzymał najwięcej głosów. — Drugie wybory odbędą się w dniu 26 kwietnia.

Berlin, 29. 3. (PAT). Dziś odbyły się w całych Niemczech wybory prezydenta republiki. W Berlinie agitacja wyborcza zwłaszcza partyj prawicowych była bardzo ożywiona, szczególnie w zachodniej części miasta. Przez cały dzień odbywały się liczne pochody przeważnie młodzieży szkolnej. Z samochodów i aeroplanów rozrzucano odezwy, zasypując nimi chodniki miasta.

W godzinach popołudniowych agitacja przybrała jeszcze żywszy charakter pod wpływem wiadomości, że udział wyborców w głosowaniu był bardzo słaby. Jednak prócz nieznacznych scysji między komunistami a nacjonalistami na przedmieściach Berlina, dzień dzisiejszy upłynął bez poważniejszych incydentów.

O godz. 6 popoł. biura wyborcze zostały zamknięte. Ponieważ obliczanie głosów przy wyborach obecnych jest nieco prostsze niż przy wyborach do parlamentu, spodziewają się, że już jutro po południu znany będzie ogólny rezultat dzisiejszego głosowania.

Berlin, 29. 3. (PAT). Wolff donosi, że udział wybor-

ców w dzisiejszym głosowaniu był znacznie mniejszy niż w czasie wyborów grudniowych. Według spostrzeżeń, dokonanych w Berlinie, liczba głosujących padła w porównaniu z głosowaniem grudniowym mniej więcej o 20 proc. Depesze napływające z prowincji donoszą również o słabym udziale wyborców w całych Niemczech z wyjątkiem Drezna. Na prowincji wybory miały przebieg spokojny.

Warszawa, 30. 3. (AW). Tymczasowe obliczenie rządowe o ogólnych wynikach wyborów w całym państwie jest następujące. Oddano razem 26,812,537 głosów ważnych, z tych otrzymał Jarres 10,387,593, Braun 7,785,678, Marks 3,883,676, Tellmann 1,689,553, Hellpach 1,565,136, Ludendorff 284,471. Nieważnych głosów oddano 34,152. Udział w wyborach wynosi 68,8 proc. ogólnego stanu ludności. Wobec tego rozbić odbędzie się w dniu 26 kwietnia br. nowe wybory. Jak wynika z powyższego zestawienia w pierwszym głosowaniu otrzymał kandydat nacjonalistów i monarchistów Jarres największą ilość głosów.

Co się kryje za wyborem Jarresa?

Głosy francuskie o wyborze prezydenta Rzeszy. — W Niemczech jedna tylko panuje myśl: Rewanż. — Jarres chochołem Hohenzollernów.

Katowice, 30. 3. Według „Polonji“, prasa francuska zajmuje się szczegółowo wyborem prezydenta Rzeszy.

„Matin“ publikuje tłustym drukiem facsimile ulotki nacjonalistycznej, która brzmi: „Morgenrot, Morgenrot, wählt die Flage schwarz-weiss-rot, denn das macht den Franzmann tot. Wählt Jarres!“ i zaopatruje ją komentarzem, że nie można być już bardziej szczerym. Śmierć Francji pozostaje zatem mimo propozycji bezpieczeństwa życzeniem wielkiej części opinii publicznej Niemiec W „Echo de Paris“ Pertinax dochodzi do wniosku,

że w Niemczech niema właściwego życia partyjnego, jak we Francji czy Anglii. Jedna tylko myśl panuje w Niemczech: myśl o rewanżu. Spór zachodzi tylko co do sposobu przeprowadzenia tego rewanżu. Deklaracje Herriota nikogo w Niemczech nie przestraszają. Herriot dał się wielokrotnie podejść i dzisiaj jest wodzony na pastkę Stresemanna.

„Victoire“ nazywa Jarresa chochołem Hohenzollernów, którego wydyrgowano dlatego, że nacjonałści nie mieli odwagi postawić kropnicę.

Obrady walnego zjazdu urzędników państwowych

Premjer Grabski o stabilizacji urzędników.

Warszawa, 29. 3. (PAT). Dziś rozpoczęły się obrady walnego zjazdu delegatów stowarzyszenia urzędników państwowych. Po przemówieniu prezesa zarządu głównego p. Zenona Szczawińskiego, który scharakteryzował działalność zarządu w r. 1924, powołano na przewodniczącego zjazdu w Warnickiego (Ministerstwo Sprawiedliwości). Do prezydium powołano p. Grabowskiego (Wilno), p. Zaleskiego (Płock) oraz na sekretarza mż. Bieleńskiego z M. S. Wewn.

Następnie wityany oklaskami zabrał głos p. prezes Rady Ministrów Grabski, który stwierdził, że urzędnicy polscy zdali znakomicie egzamin, przeprowadzając sanację skarbu. Niestety, podobnie, jak i w innych państwach, tak i w Polsce urzędnicy nie są jeszcze należycie wynagradzani, chociaż obowiązki w porównaniu z administracją niepomiernie wzrosły. Jest to jednak stan przejściowy.

W sprawie stabilizacji p. premier oświadczył, że jest ona przeprowadzana i będzie przeprowadzona. P. premier przywiązuje do stabilizacji wielką wagę, ponieważ daje ona urzędnikom poczucie niezależności i możliwość pracy zgodnie z własnym sumieniem i nakazem prawa. Na ręce prezesa zjazdu nadeszły liczne życzenia pomyślnych obrad m. i. od p. wicepremiera Żugutta, p. min. Sokala, p. wiceministra Studzińskiego i i.

Po przyjęciu protokołu obrad poprzedniego zjazdu uchwalono rezolucję, aprobującą sprawozdanie komisji rewolucyjnej, złożone przez p. Rostkowskiego (M. S. Wewn.). Po południu obradowały komisje: praw urzędniczych, gospodarstwa, dokształcania, dla spraw administracji województw wschodnich oraz organizacyjna i budżetowa. Dalszy ciąg obrad jutro.

Echa zająć listopadowych w Krakowie.

Kraków, 29. 3. (AW). Sąd wojskowy w Krakowie zawiadomił oficerów oskarżonych w procesie o zająć w dniu 6 listopada, że rozprawa główna przeciwko nim

rozpocznie się 20 kwietnia, w gmachu sądu wojskowego przy ul. Montelupich.

Tajna misja Pawła Boncoura w Polsce.

Wiedeń, 29. 3. (AW). „Telegraphien Company“, w depeszy z Paryża, przypuszcza, że Paweł Boncour, który wybiera się do Polski, aby rozpocząć szereg wy-

kładów w sprawie paktu bezpieczeństwa, otrzymał od rządu francuskiego jakąś tajną misję.

widza, lecz musiałoby stanowczo wystąpić wobec rządu, aby ten ostatni uznał wyroki Komisji Rozjemczej za wiążące prawnie obydwie strony.

Ten przymusowy charakter uchwał instytucji rozjemczej w rolnictwie wprowadziły już niektóre najnowsze ustawodawstwa socjalne angielskich dominji, a mianowicie Kanada i Nowa Zelandja. Ani rząd ani ogół społeczeństwa nie może dopuścić do tego, aby wytwórczość rolna miała się krwawić na drodze strajków.

Strajk w tej gałęzi wytwórczości winien być całkowicie wyeliminowany zwłaszcza w tych krajach, które nie potrafiły się otrząsnąć z psychozy czasów powojennych, które uwydatniają się w narowach do spekulacji, manji strajkowania, próżnowania, demagogii itp.

Z drugiej jednak strony skład Komisji Rozjemczej musi być zawsze pierwszorzędnym, wyroki sprawiedliwe gdyż tylko na tej drodze zdobędą one należyty autoritet. Ostatni sąd rozjemczy napotkał na niesłychane trudności. Jak wiadomo płace robotników rolnych obliczone były w stosunku do cen żyta. Obecnie gdy mamy już stałą walutę, rzecz oczywista, płace te muszą zerwać z dawnym miernikiem wartości — zbożem, które podlega znacznie większym wahaniom niż złoty. Wobec czego złoty, nie zboże musi być miernikiem prac robotnika.

Pracodawcy chcieli, aby to przeliczenie miało miejsce według cen zboża, które istniały w chwili zawierania zeszłorocznej umowy, kiedy jeden kwintal żyta kosztował 15 zł. Pracobiorcy natomiast żądali przeliczenia stawek żyta przewidzianych w dotychczasowej umowie na gotówkę według mnożnika odpowiadającego obecnym cenom giełdowym, a więc w stosunku 34 zł.

za 1 kwintal. Jak widzimy różnice olbrzymie. Obie strony walczą do upadłego za swojem postulatami i nie są bardzo skłonne — do kompromisów.

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza zerwała zupełnie słuszenie z dawną podstawą plac. zbożem, jako miernikiem wartości i opracowała nowy szemat plac, który jest wypadkową tego, co żądali pracobiorcy, a tego co dawali pracodawcy. Wobec czego ani jedna ani druga strona nie jest zadowolona z wyroku. Nie mniej należałoby uznać go za zupełnie słuszny i sprawiedliwy, gdyby manja unifikacji nie spłatała pomorskiemu i poznańskiemu rolnictwu złośliwego figla.

Komisja w swym wyroku ustaliła mniej więcej jednokrotne przeciętne normy plac dla robotników rolnych całej Rzpltej, co było zupełnie zbyteczne. Robotnik rolny na Kresach Wschodnich stojący znacznie niżej pod względem kulturalnym, z natury rzeczy posiada znacznie mniej potrzeb od robotnika z Kresów Zachodnich. Wobec tego pewne różnice w placach są zupełnie na miejscu. Tego komisja nie przewidziała, i tu właśnie tkwi słaba strona ostatniego wyroku.

W rzeczywistości bowiem powyższa uchwała poprawiła był robotnikowi rolnemu na wschodniej rubieży Polski, a pogorszyła był robotnika z b. dzielicy pruskiej.

Komisja Rozjemcza powinna szczerze i otwarcie przyznać się do tego przeoczenia, oraz wprowadzić w swej uchwale małą poprawkę na korzyść robotnika rolnego z Kresów zachodnich. W ten sposób osiągnie dwa cele usunie krzywdę jakaby się stała tutejszemu pracobiorcy rolnemu, a jednocześnie zdławi zmore strajkową.

Jerzy Kruszewski.

Uwagi nad Konkordatem.

Przemówienie posła T. Błażejewicza z Klubu Chr. Dem. w Sejmie w dniu 25. III. 25 r. w toku dyskusji nad Konkordatem.

Jeżeli mowa o nowszych czasach, to powyżej przytoczyłem zdanie Leona XIII, a co do faktów najnowszych, to należy powołać się na kodeks kanoniczny. Otóż we wspomnianym kodeksie i w tem zgadzają się zwawcy prawa kościelnego, przebiega się dążenie do zgody i współpracy pomiędzy kościołem i państwem. Nie ma tam artykułów, mówiących o walce o władzę doczesną, niema agresywności wobec państwa. Kościół liczy się z prawem państwowym, o ile nie obraża ono zasad wiary moralności. A jeśli już mowa o konfliktach czy walkach, jakie zachodziły pomiędzy kościołem i państwem, to trzeba dobitnie zaznaczyć, że we wszystkich tych wypadkach, gdzie kościół walczył z uroszczeniami cesarstwa, czy despotyzmu z dążeniami do zgnięcia praw rodzin, czy jednostek, historia walki te zanotuje, jako bój kościoła o wolność, o postęp i cywilizację.

Tak więc na podstawie głosów papieża, będących najwyższym w tych sprawach autorytetem, widzimy, że kościół do supramacji nad państwem nie dąży i nie zdaje mi się, aby w jakiegokolwiek ślady tej supramacji przejawiały się w naszym konkordacie. Zwracam uwagę, że jednak interesy państwa są zabezpieczone w omawianym układzie przez cały szereg artykułów. Mniejsza z tem, czy artykuł, w którym konkordat mówi o porozumieniu się Stolicy Apostolskiej z Prezydentem co do nominacji biskupów, daje prawo weta, czy nie, ale faktem jest najważniejszym, że nie może być nominacja jednostek, co do których niema zgody czynników państwowych. Dalej sprawa nominacji proboszczów daje w ręce państwa atuty bardzo poważne, jak twierdzą nawet niektórzy krytycy, że zbyt wielkie. Ważnym jest również artykuł, zapewniający, że zwierzchnik diecezji będzie rezydował zawsze w obrębie Państwa Polskiego, że usunięty zostaje dzisiejszy stan rzeczy, przy którym nasz Śląsk zależnym był od biskupa wrocławskiego, niektóre terytoria sąsiadujące z Litwą od Sejn itp.

Nie bez znaczenia jest również komisja rozjemcza, złożona z delegatów Stolicy Apostolskiej i Prezydenta, która będzie ułatwiała najrozmaitsze nieporozumienia, jakie wyniknąć mogą z powodu czynności osób duchownych. Dotychczas Państwo było najzupełniej bezsilne w stosunku do duchownych germanizatorów czy litwomaniów. Jeżeli więc idzie o interesy Państwa, to uważamy, że interesy te przez konkordat są w zupełności zabezpieczone.

Stolica Apostolska w swej życzliwości dla tego Państwa szła nawet tak daleko, że zgodziła się na pewne zubożenie Kościoła Katolickiego w Polsce. Zwróćmy uwagę na załącznik „a”, mówiący o uposażeniu duchowieństwa, ustala on uposażenie w takiej wysokości, że proboszczowie dostają około 110 zł. miesięcznie, wikariusze około 80 zł. W tym stosunku pozostają dotacje na wszystkich niższych stanowiskach duchownych. Rekompensatę kler otrzymał ma w ziemi. Niestety jest jednak zastrzeżenie: za ziemię będzie się odręcało od uposażenia 50 zł. od hektara rocznie, co czyni owe korzyści z nadziału ziemi bardzo problematycznymi. Czyż ktoś mający poza swymi obowiązkami gospodarskimi obowiązki ważniejsze może wyciągnąć z ziemi tyle, aby zapłacić przez niego 50 zł. rocznie od hektara bardzo nie było poważnym obciążeniem.

Nakładają się nadto na duchowieństwo nowe ciężary finansowe. Powiedziane jest w konkordacie, że Rząd zobowiązuje się płacić klerowi uposażenie nie mniejsze od tego, jakie płaciły rządy zaborcze. Ale przecież rządy zaborcze nie nakładały na duchowieństwo całego szeregu podatków np. w b. zaborze rosyjskim duchowieństwo było zwolnione od obowiązku płacenia podatków państwowych, a obecnie te podatki płaci i płacić będzie. Idźmy dalej. W dwóch zaborach duchowieństwo pełni obowiązki urzędników stanu cywilnego. Państwo przeznaczają za to nie wiadomo na pokrycie

czego 16½ zł. rocznie na parafie do 2.000 dusz. Można wprawdzie pobierać opłaty od stron zainteresowanych ale według taksy z roku 1809, a więc jeszcze z czasów Księstwa Warszawskiego. Do wspomnianych obowiązków dołączono jeszcze nowe. Urząd statystyczny zaspjuje duchowieństwo najrozmaitszymi żadaniami co do przeprowadzenia statystyki, a to przecież wymaga specjalnej kancelarii i pociąga za sobą specjalne koszty.

Skala uposażeń duchowieństwa utrzymała się prawie na tym samym poziomie, z bardzo niewielką różnicą, na jakim była za czasów rządów zaborczych. Zwraca uwagę, że dotacje ze strony państwa nie są żadną łaską. Jest to ekwiwalent za te majątki, które zostały kościołowi katolickiemu zagrabione przez rządy zaborcze. W ciągu XIX wieku, o ile można to ustalić, zabrali trzy rządy zaborcze około 5.000 gmachów kościelnych, do 600.000 ha ziemi i przeszło 100.000.000 zł. kapitału. Dziś duża część tego jest w rękach Państwa Polskiego w postaci gmachów, ziemi i funduszu religijnego b. Galicji. Co do funduszy, które zostały w Piotrogradzie, to na zasadzie Traktatu Ryskiego, istnieje podstawa prawna do upominania się o nie. Można więc mieć nadzieję, że część tych funduszy Rząd nasz otrzyma.

Jak był stosunek ziem, które płaciły rządy zaborcze duchowieństwu do dochodów z tych dóbr, pozwolę sobie przytoczyć fakt następujący. Dobra zabrane w b. zaborze rosyjskim na mocy ukazów z 1864 i 1865 r. ocenione były w roku 1865 przeszło na 60.000.000 rb. Jeżeli wziąć pod uwagę 5 proc. od tej sumy i liczbę duchowieństwa tamtych czasów, to na przeciętne proboszcza wypadałoby przeszło 700 rb., tymczasem rząd rosyjski płacił proboszczowi 300 rb., a wikariuszowi 150 rubli rocznie. Kiedy z czasem wskutek spadku siły kapna rubla wartość majątku wzrosła tak, że w r. 1914 wartość jego przekroczyła 400.000.000 rb., uposażenie proboszczów i wikariuszów pozostało na tym samym poziomie do ostatnich czasów. Tak więc sumy, które rządy zaborcze wypłacały na potrzeby kościoła, nie były żadnym sprawiedliwym ekwiwalentem, lecz zwykłym ograbianiem kościoła. Nie jest więc rzeczą słuszną, aby rząd polski sumy wypłacane na duchowieństwo wiązał z normami uposażeń, wypłacanych przez rządy zaborcze. Odnosi się to również i do emerytur duchowieństwa jak również i co do dotacji wypłacanych na administrację kościelną oraz budowę i restaurację kościołów.

Sądę tedy, że sprawiedliwość wymaga, ażeby omawiana sprawa była jeszcze rozpatrzona i zajątwniona inaczej. Zgłosimy w tych kwestiach odpowiednie rezolucje. Należy naćmienić, że pewnym brakiem konkordatu jest pominięcie sprawy organistów i służby kościelnej. Idzie tu nie tylko o nadzielenie ziemi niższych funkcjonariuszy kościelnych tam, gdzie to jest możliwe, ale także o ustalenie wynagrodzenia, które podlega różnym wahaniom i wskutek tego bardzo często jest zupełnie niewystarczające.

Wreszcie ponieważ sprawa dóbr poduchownych, będących obecnie w posiadaniu państwa jest sprawą z punktu widzenia prawnego sporną i niejasną, ziemia ta była przez rząd rosyjski wzięta tylko w administrację i jeżeli rząd ten rozporządzał nią, jako swoją własnością, to było to wynikiem bezprawia, panującego w Rosji. Z tych względów będziemy się domagali, żeby w tych sprawach przeprowadzono specjalne dodatkowe umowy i ażeby były one uregulowane bez szkody dla interesów kościoła katolickiego.

Wreszcie jeszcze jedna sprawa podnoszona i podkreślana na Komisji. Konkordat zapewnia odpowiedni kierunek wykształceniu religijnemu i to jest jego dobra strona. Ale wykształcenie nie jest jeszcze wychowaniem. Idzie o to ażeby młodzież była w szkole wychowana, ażeby tworzyli się charaktery, ludzie jedno-

licie zdolni, zdecydowanego i energicznego czynu, zdolni do ofiar i poświęcenia, jakiego ustrój demokratyczny od przeciętnego obywatela wymaga. A takie wychowanie może być osiągnięte tylko wtedy, jeżeli jest jednolity pogląd wychowawców na zasady i filozofie wychowania, na zasady i filozofie życia i zadań, które przed człowiekiem stoją. Celów omawianych nie osiąga się w szkole dzisiejszej, gdzie to, co jest uważane za święte i prawdziwe przez jednego nauczyciela, podważane bywa przez innego. Dlatego też Demokracja Chrześcijańska stała zawsze na stanowisku, że takie zadania wychowawcze spełnić może jedynie szkoła wyznaniowa. Nie chodzi tu o propagandę fanatyzmu i klerykalizmu, o czym wspominał p. Czaplński. Fanatyzm i klerykalizm jest zawsze rzeczą złą i szkodliwą. Chodzi tu jedynie o poparcie wychowania na zdrowych i jednolitych podstawach ideowych. Uwagi krytyczne, które w sprawie konkordatu czyniłem, nie mogą wpływać na sprawę jego ratyfikacji, musimy zdać sobie sprawę, że konkordat dla naszego państwa posiada olbrzymie znaczenie i ludów Zachodu i państw Zachodu, że Polska jest państwem suwerennym, samodzielnym, że jest państwem, o które się dba, z którym się wchodzi w układy i porozumienia, wzmacnia nasze stanowisko i znaczenie. Nie byłoby rzeczą obojętną dla naszego młodego Państwa, że w czasach, gdy już nie tylko państwa katolickie, ale państwa inowiercze, jak Łotwa, Rumunia, Bułgaria i Rzesza Niemiecka starają się dojść do porozumienia i stosunków przyjaznych ze Stolicą Apostolską, Polska by tego nie uczyniła.

A teraz, jeżeli mowa o naszych wewnętrznych stosunkach prawnych państwowo-kościelnych, to panował w tych stosunkach dotychczas chaos. W każdym zaborze istniało inne ustawodawstwo, formalnie obowiązujące. Na olbrzymich przestrzeniach b. Kongresówki i Kresów Wschodnich panowały przepisy b. rządu carskiego, które jak powiedziałem, w katolicyzmie widziało się wroga i starało się wszelkimi sposobami go zgnać i wpływ jego ograniczyć. I oto rząd polski, który doskonale rozumiał, że przecież nie wszystkie artykuły tego prawodawstwa mogą być stosowane, zmuszony był do kompromisów niedopatrzeń przy zastosowaniu wspomnianych ustaw, co przecież nie posuwało bynajmniej na sprawy oparcia państwowości naszej na zasadach praworządności. Jest więc rzeczą bardzo doniosłą, że nareszcie wraz z konkordatem otrzyjemy jednolite prawodawstwo co do spraw państwowo-kościelnych. Dodać i to należy, że art. 144 Konstytucji powiada, iż w życiu wewnętrznym kościół rządzi się swoimi prawami, a co do praw kościelno-państwowych, zostanie zawarty konkordat. Jednak artykuł ten nie mówi co będzie do czasu zawarcia konkordatu. Jedna interpretacja powiadała, że skoro kościół rządzi się swoimi prawami, to upadają wszelkie ograniczenia, wprowadzone przez rządy zaborcze. Inną znowu twierdziła, że w ten sposób państwo pozabawiałoby się wszelkich uprawnień w stosunku do kościoła. W rezultacie państwo ponosiłoby pewne ciężary na rzecz kościoła, udzielającemu np. swojej pomocy przy egzekucji świadectwa na rzecz kościoła ze strony obywateli, nie mając żadnej kontroli w tych sprawach i to przyczyniało się również do tego chaosu prawnego, o jakim wyżej była mowa.

Wreszcie sprawa ostatnia. Nie jest rzeczą obojętną dla kultury danego państwa, czy kościół może należeć swa prace i działalność w nim rozwijać. Mówiono przed chwilą z tej trybuny o szkodliwej działalności kościoła katolickiego w stosunku do reform społecznych. Twierdzenie takie nie jest zgodne z rzeczywistością. Historia mówi, że katolicyzm był zawsze czynnikiem postępu społecznego, że najdonioślejsze reformy społeczne powstały pod jego tchnieniem, że położył on podwaliny pod nowoczesny demokratyzm i dlatego do naszego młodego państwa nie jest rzeczą obojętną czy ten kościół będzie mógł na terenie jego swoją działalność rozwinąć i czy w ten sposób nasze życie państwowe otrzyma podstawy moralne, niezbędne przy budowie nowoczesnego gmachu społecznego, który jeśli się na nich nie oprze, nie będzie nigdy budową stałą i pewną. Przychylny się do wniosku p. referenta o ratyfikację konkordatu.

STEFANJA ADWENTOWSKA.

SYN.

Powieść.

51

Teraz Niebojerski spojrzał na nią swymi pięknymi oczyma i rzekł cicho, a dziwnie melodyjnie. W głosie jego głębokle przeświadczenie uderzyło Mirę swą stanowczością.

— Pani dostanie rozwód, my się pobierzemy i pojedziemy hen w świat; my dwoje i skrzypce!

Mira miała szaloną ochotę roześmiać się, ale urzekły ją fijołkowe oczy, tak, że powiedziała tylko jakoś ciszej niż chciała?

— Czy to oświadczy my?

— Naturalnie!

— Widzimy się trzeci raz.

— Cóż to znaczy? — Jaby m teraz dwóch dni bez pani nic nie potrafił.

— W takim kinematograficznym tempie to idzie, w głowie mi się nie mieści.

— No to nie mówmy teraz o tem wcale — długo jeszcze, a teraz mówmy się niby dopiero poznali. Będziemy sobie grać i choćby Pani nie wiem jak się bronila, idziemy po swoje przeznaczenie!

Nagle Mirze przypomniała się własna uwaga na koncercie w Resursie: „Co ma być — będzie“ i drgnęła. Niebojerski wziął jej rękę i pieścił delikatnie mówiąc:

— Pani się przeleciała, bo dla pani to było niespodzianką, ale ja już to dawno wiem. Więc mówmy o czem innym. Ja przecież nie chce od pani żadnej odpowiedzi, broń Boże, — to przyjdzie samo. —

Wstał, wziął skrzypce i zaczął stroić. Mira jak pijana śadła przy fortepianie i podała mu a.

ROZDZIAŁ III.

Hrabia Mierzyński czuł się niezdrowy, więc wstał późno i siedząc w rogu kanapy wyglądał przez okno gabinetu na szaro-zielony błotny park. Płachty brudnego śniegu na trawnikach znaczyły wklęsłości gruntu. Stada wron huśtały się na gołych wierzchołkach topoli włoskich, jarzębin i jesionów. Chwilami przenosiły się z drzewa na drzewo z przeraźliwym krakaniem.

Od strony werandy ogrodowej w stronę kuchni przekradł się kot. Łapy stawiał po błocie delikatnie, wysyoka, aby nie zawałać futerka; wreszcie doszedł do brukowanej ścieżki, otrząsnął się i znikł za rogami kurników.

Hrabia patrzył na wiosenne błoto i dziwna melancholia padała mu na duszę. Dał parku mroczna, mglista gineła w oparach Kora na drzewach była wilgotna. Z zeszłorocznych strączków na akacji i bzie sączyły się krople.

Nieczytana książka leżała na kolanach hrabiego, a on patrzył w okno beżmyślnie. Oparł się na poręcz kanapy i śledził chylenie się mokrych gałęzi w takt wiosennego ciepłego podmuchu.

W dalszych pokojach dały się słyszeć kroki i po chwili ktoś zapukał do gabinetu.

— Proszę wejść!

Wszedł służący niosąc listy i gazety.

— Dobrze, dziękuję.

Hrabia z przyjemnością sięgnął po pocztę i zaczął przeglądać. Listy od prawnika i z banku odłożył na bok, gdyż zaciekawiła go mała, trochę przybrudzona koperta. Sięgnął po nią i otworzył kaukaskim nożykiem.

List był pisany mało wyrobionem kobiecym pismem. Hrabia zaczął czytać z zainteresowaniem:

Wielmożny panie Hrabio!

W moim bólu zwracam się do pana hrabiego. tak

jak mi pan Czartyński napisał przed wyjazdem, o pomoc. Moja Helenka wczoraj miała okropny atak i do dzisiaj nie odzyskała przytomności. Doktor już nie chce ratować. Wnuczek taki mizerny, wcale nie wychodzi na powietrze, bo muszę siedzieć przy Helenie. Niech pan Hrabia napisze do pana Czartyńskiego, że Helenka taka bardzo chora i nie wiem, czy doczeka jego powrotu, a ja nie wiem, gdzie on teraz jest!

Uniżona sługa

Natalja Bornačka.

Helenka, Czartyński, wnuczek — tak, Mierzyński wiedział, o co chodzi, ale jak on ma pomóc, nie mógł sobie w pierwszej chwili zdać sprawy. Zaczął rozmyślać:

— Leoną sprowadzić? — Niepodobieństwo! Jeżeli bardzo źle, może nawet nie zdążymy przyjechać; jeżeli niebezpieczeństwo minie, to może tymczasem wrócić. Dzieciak mizerny; pewnie — trzeba chociaż chłopakiem się zająć.

Hrabia zaczął szukać daty, lecz jej na liście nie było. Data stempla pocztowego w Warszawie była z przed tygodnia. Mierzyńskiemu zrobiło się nieprzyjemnie.

— Bóg wie, co się tam stało do tej pory, trzeba działać!

Wstał ociężale z kanapy i zadzwonił na służącego. Kiedy ten przyszedł, starzec spytał:

— Kiedy odchodzi pierwszy pociąg do Warszawy?

— Za dwie godziny, czwarta dwadzieścia.

— Niech Ignacy zapowie, żeby pan Gawroński był w domu, bo ja wyjeżdżam, niech mi załóżą na ten pociąg konie do karety, jestem niezdrowy.

Kiedy wyszedł służący, hrabia zamknął się w gabinecie i długo przekładał i pisał jakies papiery na swoim biurku i tak go zastał jeszcze pokójowiec meldując że konie już zajęły.

Cała Polska zajęła zdecydowaną postawę wobec planów niemieckich.

Toruń, 29. 3. (PAT). Ludność stolicy Pomorza na wiecu, odbytym w dniu dzisiejszym na Rynku Staromiejskim, dała wyraz swej niezłomnej woli przeciwstawienia się poczynaniom dyplomacji niemieckiej, skierowanym ku rektyfikacji granic zachodnich Polski. Do licznie zebranych tłumów przyniósł pierwszy mecenas p. dr. Ossowski, które po zaznaczeniu, że już sama chęć zakwestjonowania nie naruszalności granic naszych stanowi obrazę Rzpltej, podkreślił, iż na odzew cały naród polski powstanie, aby bronić swej wolności życia i swego prawa dostępu do morza. Po przełowieniu redaktora p. Zagierskiego, który nadmienił, iż w kwestji nierozzerwalności Pomorza i G. Śląska od Macierzy, jako w zasadniczej kwestji bytu Rzpltej, niema różnic partyjnych, p. poseł Sacha odczytał rezolucję, przyjętą jednomyślnie przez zebranych. Rezolucja ta głosi m. i.:

Mieszkańcy miasta Torunia wszystkich stanów i zawodów, zebrani na wiecu w Toruniu dnia 29 marca 1925 r., protestujemy przeciwko niemieckim usiłowaniom naruszenia zachodnich granic Rzpltej Polskiej, zwłaszcza Pomorza i G. Śląska. Wskreszenie niepodległej Rzpltej Polskiej i oddania jej z powrotem b. zaboru pruskiego z wolnym dostępem do morza było jednym z celów wielkiej wojny światowej, która miała przywrócić sprawiedliwość dziejową i zabezpieczyć przed nowym najazdem Niemiec. Za te cele poległy miliony najlepszych mężów w kwiecie wieku, miliony odniosły rany, miliony wdów i sierot zostały pozbawione swych żywicieli i Polacy w tych ofiarach mają swój wielki i zaszczytny udział. Pomni tego, protestujemy przeciwko wszelkim kompromisom i wogóle dyskusjom o jakiegokolwiek zmianie naszych granic zachodnich, uważając już famą dyskusję taką za zniewagę i obelgę Rzpltej Polskiej i ludności ziem zachodnich. Usiłowania, zmierzające do zmiany granic zachodnich spotkają się z czynnym i krwawym oporem naszym, chociażby pozostawiono nas w tej walce samych. Jesteśmy gotowi bronić każdej piędzi ziemi pomorskiej aż do ostatniej kropli krwi. Naszym hasłem jest: Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród!

Wiec, który odbył się w skupionym i podniosłym na-

stroju, zakończył się odegraniem „Roty“ przez orkiestrę Policji Państw. Z wielu domów powiewały chorągwie o barwach narodowych.

W Kościerzynie na zebraniu Sejmiku powiatowego powzięto następującą rezolucję w sprawie wrogich i zabórzych planów niemieckich:

Wobec ujawnionych świeżo dążeń dyplomacji niemieckiej w kierunku rewizji zachodnich granic Polski, zebrani członkowie Sejmiku kościerskiego oświadczają uroczyście, że nikomu i za żadną cenę nie pozwolą decydować w tej sprawie.

I Pomorze i Śląsk odwiecznymi tak i nierozzerwalnymi częściami jednej Macierzy — Polski naszej, — dzielnicę tę tak bezwzględna dla narodu polskiego są kwestją bytu i rozwoju, iż poza naszym świętem słubowaniem wiecznej wierności względem tej Macierzy Polski w kwestji rewizji zachodnich granic decydować może tylko instancja ostateczna: wojna światowa! — a wobec zgodnej woli i wiary narodu polskiego wynik tej instancji być tylko może drugie Psiepole i drugi Grunwald.

Ten naszej wiary i naszej woli wyraz dać chcemy przy tej okazji przez to, że zaoferujemy na Trzeciego Maja 1926 r. Armji naszej narodowej samolot pod nazwą Kościerzyna.

Rezolucję tę Sejmik jednogłośnie przyjmuje. Sposób zebrania fundusów na zakup samolotu przedłoży Wydział Powiatowy najbliższemu Sejmikowi Powiatowemu.

Lwów, 29. 3. (PAT). Dziś odbyła się tu żywiłowa manifestacja w obronie kresów zachodnich przy udziale około 30 000 osób, które załaziły ciężką masą cały rynek i ulice doń wiodące. Z ustawionych na rogach rynku czterech trybun przemawiało do zebranych czterech mówców. Manifestacja odbyła się w nastroju spokojnym i poważnym. Wieczorem odbył się w sali Sokoła wiec.

Lublin, 29. 3. (AW). Dzisiaj z inicjatywy Chrześc. Demokracji odbył się wiec protestacyjny przeciw zakusom niemieckim co do rewizji zachodnich granic.

Pogotowie ratunkowe bedziemy posiadali w krótkim czasie!

Na skutek istotnej potrzeby, jaka się istotnie dawała odczuwać w kierunku stworzenia pogotowia ratunkowego, a którą starał się wykazać w szeregu artykułów i wywiadów — z ramienia prezydium miasta odbyło się w sobotę zebranie z udziałem przedstawicieli sfer lekarskich i przedstawicieli samorządu, policji, kas chorych i prasy, na którym reicerowano dotychczasowy stan rzeczy oraz wysunęto nową koncepcję. Oto przy szpitalu miejskim stworzyłoby się posadę drugiego asystenta, którego opłacałoby tow. lekarskie a koszta, mieszkanie i wyżywienie ponosiłoby miasto, koszta samochodu ponosiłoby obie kasy chorych, bo i powiat zainteresowany

jest tu poważnie. W ten sposób powstałoby stałe pogotowie ratunkowe.

Projekt ten przyjęto w ogólnych zarysach powierzając wykonanie jego szpitalnej komisji magistrackiej. Należy tu zaznaczyć, że wszystkie czynności okazały sporą dozę zainteresowania i nie uchylały się od ciężarów, jakie bądź co bądź pociąganie za sobą stworzenie pogotowia. Kasa Chorych, która z początku nie szła zupełnie za pomienionym projektem, i ona zapewne rozumiejąc ważność placówki pogotowia ratunkowego, nie będzie się odciągała z przyświeczeniem z taką pomocą, jaką przewiduje ustalony na konferencji projekt.

Wiadomości bieżące.

KALENDARZ: Wtorek 31 marca Balbiny p.

Wschód słońca 5 40 zachód 6 30

Wschód księżycy 9 35 zachód 12 59

—** Biblioteka i Czytelnia T. C. L. w Grudziądzu jest otwarta:

W Muzeum (ul. Lipowa nr 28 i pr.) codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godz. 5—7. Dla dzieci w stody i soboty od godz. 4—5.

Na Chełmińskim przedmieściu w kancelarii parafjalnej (ul. Bydgoska nr. 10) w niedzielę i czwartki od 4—5.

W Małym Tarpnie w niedzielę i święta po nabożeństwie.

—** Muzeum (ul. Lipowa nr. 28) jest otwarte w środy i soboty od godz. 12—2, w niedzielę i święta od godz. 11—2.

—** W sprawie obchodu 3 Maja. Zebranie Komitetu Bolesł. celem sprawozdania z obchodu i całego komitetu T. C. L. celem omówienia obchodu 3 Maja odbędzie się we wtorek dnia 31 marca o godz. 8 wieczorem w Muzeum.

Za Zarząd: ks. St. Jaranowski.
—** Wieczna adoracja Najśw. Sakramentu w kościołach grudziądzkich. W środę 1 kwietnia o godz. 6 popoł. rozpocznie się adoracja Najśw. Sakr. uroczystymi nieszporami we Farze i trwać będzie przez całą noc i czwartek do godz. 6 wieczorem, kończąc się uroczystymi nieszporami i Te Deum. Równocześnie rozpoczyna się adoracja w kościele św. Krzyża przy ul. Chełmińskiej, gdzie także trwać będzie przez całą noc i piątek do godz. 6 wiecz. Zakończy się również nieszporami.

We Farze będą w środę wieczorem o godz. 9 Gorzkie Żalce, a o godz. 8—9 i od 9—10 wykonają chóry kościelne pienia na cześć Najśw. Sakr. W czwartek Msze św. odprawia się o godz. 6, 7, 8, 9 i ostatnie o godz. 10-ej.

Ks. dziekan Dembsk.

—** Na marginesie obchodu Chrobrowskiego. Urządzenie obchodu Chrobrowskiego w Grudziądzu wzięło w swoją rękę miejscowe koło T. C. L. Mieliliśmy się prawo spodziewać, że rocznicę tak wielką i każdemu Polakowi świętą potrafi tak zasłużone około oświaty ludowej Tow. godnie urządzić. Tymczasem powiedzmy zupełnie szczerze obchód wczorajszy był wszystkim innym tylko nie obchodem. W programie nie przewidziano nawet mszy św.; przedstawienie w teatrze okrojono z przemów, gdyż publiczność nie przyszła. Najlepiej udały się wykłady na przedmieściach.

Repertuar Teatru Miejskiego.

WTOREK: — „NOC MIŁOŚCI“.

ŚRODA: — „NOC MIŁOŚCI“.

CZWARTEK: — „WRÓG KOBIET“ Eisnera (premiera).

PIĄTEK: — Koncert Tow. Muzycznego.

SOBOTA: — o godz. 3-ciej „ZA KRÓLA CHROBREGO“, wieczorem: — „SEDZIOWIE“ — „WIDMA“.

NIEDZIELA: — o godz. 3-ciej „KOPCIUSZEK“ i „WIDMA“ wieczorem: — „SEDZIOWIE“ — „WIDMA“.

—(rt) Zwyczajne Walne Zebranie Grudziądzkiego Towarzystwa Wioślarskiego „Wisła“ Tow. zap. odbędzie się w poniedziałek dnia 6 kwietnia 1925 o godz. 8 wieczorem w sali p. Migodzińskiego, przy ul. Strzeleckiej z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie, 2. Wybór przewodniczącego i 2 ławników, 3. sprawozdanie zarządu, 4. sprawozdanie komisji rewizyjnej, 5. Udzielenie pokwitowania zarządowi, 6. Wybór nowego Zarządu, 7. Wolne wnioski i uchwały.

Uprasza się o liczny udział członków Towarzystwa i zwolenników sportu wioślarskiego (1503)

T. Owczarek, sekretarz. Z. Jagodziński, prezes.

Zarząd:

(rt) Walne zebranie Koła Stow. Chrześc. Nar. Nauczycielstwa Szkół Powszechnych na miasto Grudziądz odbędzie się w środę dnia 1-go kwietnia o godz. 7-ej po południu na salce hotelu p. Kellasa (ul. p. Kellasa (ul. Wybickiego) z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie roczne dotychczasowego prezesa koła p. Bieleńskiego; 2. sprawozdanie kasowe skarbnika p. Hoffmana; 3. Dyskusja nad sprawami organizacyjnymi; 4. Absolutorium dla dotychczasowego zarządu; 5. wybór komisji matki; 6. Referat: Dotychczasowy przebieg i wynik prac Sejmowych Komisji Oświatowej nad projektem ustawy o prawach i obowiązkach nauczycieli (poseł Nowicki); 7. wybory do nowego Zarządu Koła; 8. Dyskusja nad referatem. Ze względu na ważność obrad jest przybycie wszystkich członków konieczne. (1360)

Wydział Wykonawczy Zarządu Okręgowego:

(—) Albin Nowicki, prezes. (—) A Kwiatkowski, sekr. okręg

Z KIN.

♀ Dowiadujemy się, iż kino APOLLO przeszło w ręce innych ludzi. Nowa dyrekcja wzięła sobie za cel dawać obrazy o wysokiej wartości tak, ażeby zadowolić nabywczyniejsze gusta.

Dyrektorem i zarazem współwłaścicielem został p. Cezary Balling, ruchliwy i energiczny filmowiec.

Z Pomorza

—** RADZYN. (Miejsce dla inwalid.) W tut. mieście może się od zaraz osiedlić księgarz, obraznik (inwalida), który się zna dobrze na introligatorstwie. Skład byłby natychmiast do dyspozycji. Pożądaną jest, gdyby był w posiadaniu chociaż ręcznej maszyny drukarskiej.

Magistrat miasta Radzyna.

—** GARDEJA. (Oddziały „Schupo“ prowokują Polaków.) Oddział niemieckich funkcjonariuszy, t. zw. „Schupo“, wyjeżdżając ze stacji granicznej Gardcji, a będąc jeszcze na terytorjum polskiem, demonstracyjnie zaśpiewał chórem „Deutschland über alles“. Przytem padły wyzwiska pod adresem urzędników polskich, pełniących służbę na dworcu.

—** CHELMŹA. (Lecznica powiatowa w Chełmży.) W obecności p. starosty Czarlińskiego i fizyka powiatowego p. dra. Stanisławskiego, odbył się w ostatni piątek akt przejęcia kierownictwa lecznicy powiatowej w Chełmży przez p. dra. Dekowskiego.

—** PUCK. (Ku czci Bolesława Chrobrego). Celem uczczenia króla Bolesława Chrobrego urządza w dniu 28 bm. o godz. 17 w sal. „Kina Marynarskiego“, Pol. Tow. Krajoznawcze, oddz. pucki uroczystą akademię, na której program złożą się: śpiew, deklamacje, wykład profesora p. M. Urbanka z Wejherowa na temat działalności króla Bolesława Chrobrego, oraz odczyt p. prof. Debnia o „Morzu polskiem“. Po akademii odbędzie się walne zebranie członków Pol. Tow. Krajoznawczego, oddz. pucki.

Z całej Polski.

—** KRAKÓW. (Trzy samobójstwa). W dniu onegdajszym kronika pogotowia ratunkowego zanotowała trzy wypadki zamachów samobójczych. I tak: W nocy z dnia 24 na 25 bm. usiłował odebrać sobie życie przez podeszczenie gardła i tętnic na obu rękach emeryt kolejowy Franciszek L., lat 61 liczący. Powodem rozpaczliwego kroku były stesunki familijne. Zawezwane pogotowie ratunkowe po opatrzeniu pozostawilo desperatę na miejscu. Następnie zawezwano pogotowie na ul. Kanoniczą do aresztów, gdzie niejaki Góralszyk T., lat 20 liczący targnął się na swoje życie — przez rozprucie nożem brzucha. Dyżurny lekarz pogotowia stwierdził u desperata trzy rany. Wreszcie interwenjowało pogotowie ratunkowe na cmentarzu żydowskim, gdzie znaleziono między grobami Tomasz W. z raną postrzałową na głowie. Powodem rozpaczliwego kroku — była zawiedziona miłość.

—** SOSNOWIEC. Okradzenie kasy chorych). Onegdaj w Sosnowcu dokonano zuchwałej kradzieży 20 000 złotych należących do kasy chorych. Z powyższą sumą wysłano do oddziału Banku Handlowego w Sosnowcu woźnego kasy chorych, Ign. Kremblewskiego, który będąc w banku zajęty wykupywaniem protestowanych weksli, zostawił teczkę z pieniędźmi na parapecie okna. Jakis nieznaną osobnik skorzystał z okazji, podłożył na jej miejsce swoją teczkę i ulotnił się bez śladu. Woźny po niewczasie poznał swoją stratę. Skradzione 20 000 złotych przeznaczone były na wyrównanie zaległych pensyj urzędników kasy chorych w Sosnowcu.

—** WILNO. (Pierwsza promocja cudzoziemca na uniwersytecie). Dnia 21 bm. w uniwersytecie Stefana Batorego odbyła się w obecności konsula lotewskiego w Wilnie, p. Donasa, promocja p. Alfrida Bilmansa, dyrektora wydziału prasowego lotewskiego ministerjum spraw zagranicznych. P. dr. Bilmans napisał rozprawę doktorską na temat „Położenie kobiet i dzieci według lex salica i parlamentarii“. P. Bilmans jest pierwszym doktoryzującym się w uniwersytecie wileńskim od czasu jego wskrzeszenia w roku 1919 cudzoziemcem.

Ogółem urządzenie wczorajszej uroczystości wywierało wrażenie czegoś, co się robi bez zastanowienia.

Do sprawy powyższej jeszcze powrócimy.

—** Recenzję z wczorajszego przedstawienia ze względów technicznych podamy dopiero w jutrzejszym numerze.

—** Ważne dla osadników rentowych Województwa Pomorskiego. Walne zebranie wojewódzkie dla osadników rentowych, odbędzie się w poniedziałek dnia 6 kwietnia br. w Grudziądzu, w lokalu Bazaru, ul. Moniuszki o godz. 10 i pół przed południem.

Wszyscy osadnicy rentowi bez względu na to, czy mają rentę Skarbu Państwa, czy Bauernbanku, powinni się we własnym interesie na to zebranie stawić. Zaprosi się na to zebranie posłów, oraz Ministerstwo Reform Rolnych. Z tych więc względów wszystkie miejscowości w których zamieszkuje osadnicy rentowi, powinny być zastąpione.

Zarząd Wojewódzki Z. Z. O. R.

—** Kronika policyjna. Raporty policyjne notują w dniu dzisiejszym 6 aresztowań, 3 za przekroczenie granicy, 2 za kradzież i 1 za włamanie się.

RUCH TOWARZYSTW.

—(rt) „Rodzina Wojskowa“. — W poniedziałek dnia 30-go bm. o godz. 5-tej popoł. odbędzie się w auli gimnazjum żeńskiego przy ulicy Trynkowej zebranie organizacyjne stowarzyszenia „Rodzina Wojskowa“. O przybycie na zebranie proszone są: żony, matki, niezamężne siostry i córki pp. oficerów garnizonu Grudziądz. (1346)

Za Komitet Organizacyjny:

(—) F. Ładosiowa, (—) H. Chełmicka - Jaroszewicz

(—) H. Jurgiebniczowa.

—(rt) Raut Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża w Grudziądzu. Tradycyjnym zwyczajem urządza Oddział Grudziądzki Towarzystwa Czerwonego Krzyża w dniu 4-go kwietnia (w sobotę) w Hotelu Warszawskim RAUT, połączony z loterią fantową. Program obejmuje produkcje muzyczno-wokalne, deklamacje, monologi, kuplety, występy hypnotyzera i bogato w fanty zaopatrzoną loterię fantową. Wstęp 2.— zł. Początek o godz. 8-mej. (1485)

—(rt) Towarzystwo Kupców Samodzielnych w Grudziądzu odbędzie swe miesięczne zebranie dnia 2-go kwietnia w czwartek o godz. 8-mej wieczór w Hotelu Warszawskim I. piętro. Na porządku dziennym przedłożenie programu Komisji Zjazdowych, nowela do ustawy o podatku obrotowym i komunikaty Zarządu, e względu na ważność spraw obecność wszystkich członków konieczna. (1485)

(rt) Tow. Splew. Lutnia. Dzisiaj o godz. 8-ej wieczorem generalna próba „Widm“ Moniuszki w Teatrze Miejskim.

(1363)

Zarząd.

Trocki zamordowany?

Warszawa, 30. 3. (Tel. wł.) Z Rygi donoszą, że były komisarz wojskowy Trocki, wracając z Tyflisu do Moskwy, został zamordowany. Wiadomość powyższą

trzeba przyjąć z zastrzeżeniem, gdyż bliższych wiadomości brak.

Socjaliści francuscy za utrzymaniem gabinetu Herriota.

Paryż, 29. 3. (PAT). Jak donoszą z Le Mans, Leon Blum w przemówieniu, które tam wygłosił, oświadczył, że socjaliści w dalszym ciągu będą podtrzymywać ga-

binet Herriota i to nawet w okolicznościach, któreby mogły okazać się dla stronnictwa socjalistycznego najbardziej niebezpiecznymi.

Sahm chce wzmoczyć propagandę przeciwko Polsce.

Gdańsk, 29. 3. (AW). Prezydent Sahm przy omawianiu wyników kampanji genewskiej, zaznaczył konieczność wzmocnienia propagandy przeciwko Polsce. Sahm przyrzekł wystarać się na ten cel 100 000 guld.

a jedno z pism gdańskich ironicznie stwierdza, że Polska pod względem propagandy wyprzedziła daleko i pobila zupełnie Gdańsk.

Niezwykłe śmiała kradzież na poczcie we Lwowie

Złodzieje zrabowali trzy worki z pieniędzmi. — Bezczelność bandytów. — Ucieczka pod osłoną nocy. — Pierwsze aresztowania.

Lwów, 29. 3. (AW). Dziedzieniec głównej poczty we Lwowie stał się wczoraj o godz. 8-ej widownią niezwykle śmiałego rabunku dokonanego przez 6-ciu nieznanymi sprawców, którzy zrabowali 2 worki zawierające 21,500 złotych. O godz. 8 wiecz. wóz pocztowy konwojowany przez 2 woźnych zajeżdżał na podwórze, które było nieoświetlone.

ul. Sykstuska i wpadli do bramy kamienicy przechodniej oznaczonej nr. 42, zamknęli za sobą rygel tak, że ściągający ich pocztowcy nie mogli dostać się w ten sposób do kamienicy. Tymczasem sprawcy przebiegli przez podwórze i drugą bramą dostali się na ul. Praszewskiego do parku Kościuszki, gdzie ślad za nimi zginął. Władze policyjne rozpoczęły natychmiast śledztwo, jak dotąd bez pozytywnych rezultatów.

Woźni otworzyli drzwi i zaczęli wynosić worki z pieniędzmi do gmachu. W tej chwili wysunął się jakiś osobnik i zagroził woźnym rewolwerm. Równocześnie wypadło 5 innych sprawców i korzystając z oszołomienia woźnych zabrali z wozu 3 worki z pieniędzmi. Poczem wszyscy rabusie w liczbie 6 rzucili się do ucieczki, a jeden z nich wystrzelił na postrach z rewolweru.

Lwów, 29. 3. (AW). Śledztwo w sprawie napadu bandyckiego na główną pocztę trwało całą noc. Między innymi stwierdzono, że żołnierze z konwoju Balicki i Maciulak kilkakrotnie zwracali uwagę swej władzy na to, że są śledzeni przez nieznanymi osobników. Dzisiaj rano aresztowano jednak Balickiego i Maciulaka, ponieważ zaczęli się wikłać w zeznaniach i popadali w sprzeczność.

Po drodze sprawcy porzucili worek z bilonem niklowym ważącym 50 kg. a zdołali unieść 2 worki, jeden zawierający 30 tys. zł., drugi 2.500. Rabusie przebiegli

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— P. K. O WSTRZYMUJE UDZIELANIE KREDYTÓW Z DN. 1 KWIETNIA. Dowiadujemy się, że Rada Nadzorcza P. K. O. na ostatnim swem posiedzeniu odbytem w dniu 26. bm. nie rozpatrywała podań o kredyty. Została powzięta jednocześnie decyzja zawieszająca przyjmowanie podań o lokaty od dnia 1 kwietnia rb.

— OBRADY ŚLĄSKIEJ IZBY ROLNICZEJ Z MINISTREM JANICKIM. Dnia 27 bm. wieczorem przybył na Górny Śląsk p. minister rolnictwa i dóbr państwowych Janicki w towarzystwie p. dyrektora departamentu rolnictwa Dykierta i sekretarza p. Życkiego. Pan minister zwiedził państwową fabrykę azotniaków w Chorzowie, poczem zatrzymał się w

Katowicach, gdzie był gościem p. wojewody śląskiego Bilskego. Pan minister Janicki był obecny na posiedzeniu zarządu śląskiej Izby Rolniczej, gdzie prezes tej izby Jan Siwertnia powitał w serdecznych słowach p. ministra i złożył sprawozdanie z działalności izby. Następnie przemawiali delegaci śląskiej izby rolniczej, związku dzierżawców, kasy oszczędności województwa oraz związku rolników niemców. W odpowiedzi p. minister omawiał poruszone przez przedstawicieli organizacji rolniczych sprawy, zaznaczając, iż rolnictwo na całym świecie, a także i w Polsce przechodzi kryzys. Rolnictwo śląskie musi się zastosować do zmienionych warunków bytu. Polityka — zakończył p. minister — musi być całkowicie wyeliminowana z działalności fachowych organizacji rolniczych, aby mogły one z korzyścią dla kraju funkcjonować.

ZONA, KTÓREJ NIE ZNA WŁASNY MAŻ

— INSTRUKCJE BANKU POLSKIEGO O POSTĘPOWANIU Z BILONEM. Jak się dowiadujemy, Bank Polski opracowuje obecnie szczegółową instrukcję o postępowaniu z bilonem. Do chwili uzgodnienia instrukcji tej z Min. Skarbu monety metalowe (srebrne, niklowe i brązowe), noszące ślady skrobań, nacięć itp. wymieniane nie będą. Przy wymianie bilonów zdawkowych jedno i dwuzłotowych obowiązują dawne przepisy, a więc nie może brakować więcej niż 1/8 odcinka, przy cyfry numeracji i jeden podpis, lub też jedną cyfrą wzgl. litera serii i jeden podpis.

Z chwilą wprowadzenia woreczków do bilonu, znaczonych specjalnie dla każdego gatunku monet, Bank Polski przy ich wydawaniu pobierać będzie przy zwrocie po 50 groszy. Różnica pokryje ma koszty dezynfekcji woreczków oraz ich amortyzacji. Woreczki podarte lub uszkodzone oraz bardzo poplamione przyjmowane nie będą. Kasy i urzędy państwowe nie składają zastawu za woreczki w Banku Polskim.

Gięda pieniężna.

Warszawa dnia 26 marca 1925.

Dolary Stanów Zjedn.	5,17 zł.
Fłorony holenderskie	206,88
Franki belgijskie	26,70
Franki francuskie	27,35
Franki szwajcarskie	110,02
Funty angielskie	24,7
Korony austriackie	72,93
Korony czeskie	15,40
Liry włoskie	21,27
Korony norweskije	
Korony duńskie	
Korony szwedzkie	

DRUKARNIA POMORSKA T. A. W GRUDZIĄDZU.
Redaktor odpowiedzialny: Józef Kisielewski.

Cukierki śmietankowe

są smaczne i pożywne z firmy

Kaszubowski - Starogard.

Baczność!!!
Większy transport ocynkowanych Sprzętów blaszanych jak: wanny, gararki do gotowania, tarczce do prania itp., ocynkowane konwie transportowe do miska w pierwszorzędnym wykonaniu, mocne, w rozmaitych wielkościach poleca po cenach nadzwyczaj nisko kalkulowanych Franciszek Welke - Grudziądz Lipowa nr. 1

Jeśli jesteście nerwowi to noście „Bersona”.

Nie ma żadnej wątpliwości, że przy chodzeniu na twardej obcasie lub żelówce ze skóry, ciało ulega wstrząśnieniom, które są przyczyną Waszej nerwowości i bólów głowy. Ponieważ cały ciężar ciała opiera się na nogach, musicie nogi chronić przed wstrząśnieniami, bo przez to ochraniać także obuwie. Dajcie sobie obuwie bersonować t. j. podbić obcasami i żelówkami gumowymi „Bersona”, a zaraz odczujecie dodatni wpływ „Bersona” na nerwy. Wasz chód stanie się elastycznym i młodzieńcym, zniknie Wasz wygląd człowieka zużytego, dręczonego nerwami. Jesteśmy pewni, że każdy lekarz potwierdzi ten fakt z doświadczenia. Przy tem wszystkim nie przedstawia noszenie obcasów i żelówek gumowych „Bersona” żadnego większego dla Was wydatku, przeciwnie tylko oszczędność, bo na „Bersonie” chodzi się trzy razy dłużej, niż na obcasach i żelówkach ze skóry. Wykorzystajcie te korzyści dla siebie. Jesteśmy przekonani, że już przy kupnie dacie obuwie bersonować, jeśli tylko raz jeden będziecie nosić „Bersona”.

B E R S O N
nosi się przyjemnie i jest tańszym i trwałszym od skóry.

Szmaty
Drukarnia Pomorska

Kino „Orzeł”
wyświetla od dziś do środy, dnia 1-go kwietnia włącznie
„Miłość i Pieniądze”
Dramat zyciowy w 7 aktach, ilustrujący walkę 2-ech potęg
„Miłości i złota — o kobietę”
W głównej roli uroczą LIA MARA
Jako nadprogram: **„Strzelający deser”**
Wesoła komedia w 4 aktach. Razem 11 wielkich aktów.
Początek przedstawień o godz. 6 i 8.
1507 Od czwartku, dnia 2-go kwietnia:
„Listy miłosne baronowej S...” z Mla May.

Podróżujących
z branży kolonialnej poszukuje się zaraz. Panowie energiczni, obeznani z terenem, zechcą się zgłosić do
Poznańskiej Palarni Kawy
1500 Poznań, ul. Warszawska nr. 11.

Komitet Pierwszej Pomorskiej Wystawy Rolnictwa i Przemysłu wydzierżawi ewentualnie zakupi urządzenie pieca (kuchni) restauracyjnego. Oferty nadesłać do biura Komitetu ulica Lipowa nr. 31. [1466]

Urządnik okr. urzędu ziemsk. (poważne małżeństwo) poszukuje **MIESZKANIA** 3—4 pokojowego od właściciela. Oferty proszę nadsyłać Radzyńska 7, prt. lewo

Mieszkania
Gust. umobl. POKÓJ z łazienką i światłem elektr. do wynajęcia ulica Kościuski nr. 19, III piętro. (1327)
Pokój umebl. do wynajęcia (1369) Nadgórną 10, II ptr. 1.
Pokój umebl. z całym utrzymaniem do wynajęcia Szkolna 8, II p. l.
Pokój umebl. do wynajęcia (1372) Kilińskiego 7, III ptr.

Pokój umebl. do wynajęcia Kościuski nr. 5, w podw. I ptr. pr.
Pokój umebl. dla z panienek lub z rodziną z cał. utrzymaniem od 1. 4. do wynajęcia. Zgłosz. do Głosu Pomorskiego pod nr. 1359p
Poszukuję 4-5 pokoju.
mieszkania w Głosie Pomorskim
Pokryję ewtl. kosztą remontu. Zwoliński, Plac 23-go Stycznia.

5 pok. mieszkanie (gaz, elektr. łazienka, pokoj dla służby) przy ul. Fortecznej (róg Lipowej) za wynajem na 3 pokojowe w okolicy Pl. 23 Stycznia. Wiadomość od godz. 9 do 15. Kwiatowa 6, pokój 13. [1364]

Kupna
Przyjmę od zaraz kilka osób na stację z całodziennym utrzymaniem. Zgłoszenia ulica Grobliowa 19 pr.

FORTEPIAN
lub SKRZYDŁO celem kupna poszukuję. Oferty z podaniem ceny do Gł. Pomorsk. pod nr. 1500

Zguby
Zgub. książkę wojskową i portfel na dorodzą Melno-Nicwald. Oddać Jan Palatowski, Nicwald.

Różne
500—1000 zł na 3 miesiące za pewnością bankową i udziałem w zyskach poszukiwane. Zgl. do Głosu Pomorsk. pod nr. 1319p

Krawcowa
szyje suknie, kostjomy, płaszcze, ubranka dla chłopców i bliźnię w domu i poza domem. Koszarowa 20, w pedw. Lewa ofiaryna I piętro.
Ogłaszajcie w Głosie Pomorskim

Stenotypistki
piszącej bardzo biegle na maszynie i stenografującej po polsku, poszukuje się od 1. 4. 25 r. za dobrem wynagrodzeniem. Zgłoszenia z dołączeniem odpisu świadectw i życiorysu uprasza się pod adr.: Skrytka 1462 pocztowa 44 Grudziądz.

Każdu ilość
Kamieniarzy
do wyrabiania kostki (Kopfsteine) potrzebna zaraz za wysokim wynagrodzeniem.
Zgłaszać się do firmy:
Władysław Hałas
Ostrów Poznański
ul. Sienkiewicza 13. (1064)

